

Tabula 8, Odjel za humanističke znanosti Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli (2010.), 148 str.

Osmi broj *Tabule* ugledao je svjetlo dana i, poput svojih prethodnika, pruža pregršt znanstvenih članaka mlade generacije autora-djelatnika Odjela za humanističke znanosti, koji se putem časopisa prezentiraju znanstvenoj, ali i široj čitateljskoj javnosti. Nakon »Proslova« glavne urednice Klare Buršić-Matijašić (str. 6), gost-urednici Igor Duda i Andrea Matošević su u »Predgovoru« (7 – 9) detaljno pojasnili tematske odrednice ovog broja časopisa koji je posvećen asistentima Odjela objavom radova, koji su – uz jedan izuzetak – izloženi na *Asistentskom danu* krajem listopada 2009.

Rad »Svjetonazorska razmimoilaženja u vrijeme pokretanja Naše sloge« (10 – 19) povjesničara Mihovila Dabe ocrtava svojevrsni sukob generacija između starije i umjerene, te mlade i radikalnije struje unutar pokreta istarskih Hrvata na kraju devetnaestog i u početku dvadesetog stoljeća. »Etimologija apstraktnih imenica mletačkog podrijetla u rukopisnom Rječniku boljunskih govora« (20 – 33) Sandre Tamaro analizira četrdeset i tri apstraktne imenice romanskog podrijetla u čakavskom govoru Boljunštine te utvrđuje kako one polako, ali sigurno nestaju iz govora i bivaju zamijenjene domaćim riječima. »Cenni sulla produzione poetica istriota delle origini« (34 – 41) Sandra Cergna istražuje pjesništvo na istriotskom narječju autora iz Rovinja i Vodnjana. Autor komparativnom analizom postavlja stvaralaštvo lokalnih istriotskih poeta u širi povijesno-kulturalni kontekst. Eliana Moscarda Mirković u članku naslova »L'espressione autobiografica nel contesto della letteratura italiana sull'Istria. Realtà storica e parola letteraria in Graziella Fiorentina« (42 – 53) raspravlja o hibridnom pseudoautobiografskom žanru u prozi Graziella Fiorentina, koji je izbrisao granice historiografije, biografije i autobiografije, ali koji usprkos osobnoj tragediji odbija rat i nasilje. U radu »Pasolini: od Gramscijevog pepela do Organiziranja transhumacije« (54 – 73) Valter Milovan, usporedbom djela iz različitih faza njegova stvaralaštva, oslikava težnju Piera Paola Pasolinija za zadržavanjem vitalnosti svojevrsnom evolucijom strasti u svojem pisanju. »Le fiabe italiane nella tradizione popolare e la loro funzione di intermedialità e di relazione« (74 – 83) Tanje Habrle sučeljava usmenu i pisanu književnost i na primjeru bajke predstavlja njezinu intermedijalnost i interkulturalnost, kao i mogućnost prenošenja ove tradicionalne književne forme putem suvremenih medija. Igor Grbić u tekstu naslova »Jung i književnost: prilog ekstrinzičnosti u književnoj kritici« (84 – 95) upozorava na opasnosti koje proizlaze iz pokušaja vrednovanja književnog djela koje mora – prema Jungu – zadržati autonomiju i biti predmetom znanstvene analize od strane psihologa dok se umjetničko vrednovanje mora prepustiti esteticima. Članak »Od nerealnog do realnog. Slučaj Martin Beck« (96 – 102) Fabrizija Fiorettija prvi je pokušaj analize ciklusa krimića švedskog romanopisca Martina Becka. Autor ukratko analizira sam ciklus, a zatim ga kontrastira s etabliranim, tradicionalnim krimićima. Martina Damiani u radu naslova »Analiza knjiga za samopomoć sa stajališta popularne književnosti i popularne kulture« (103 – 111) na primjeru dvaju popularnih naslova *Melem za dušu* i *Tajna* objašnjava njihov uspjeh na hrvatskom tržištu, iako je riječ o djelima koja su prvenstveno

namijenjena sjevernoameričkoj publici. Marina Diković u članku »Odgoj i obrazovanje za građanstvo kao sastavnica zaštite ljudskih prava« (112 – 123) analizira međunarodne, europske i hrvatske pravne dokumente koji trebaju poslužiti kao osnova za uvođenje odgoja i obrazovanja za građanstvo kao preduvjet za život i rad u multikulturalnoj i demokratskoj Europi. Gorana Stepanić u djelu naslova »Đurđićev latinski sonet i tradicija latinskih soneta. Slučajevi iz hrvatske i iberskih novolatinskih književnosti« (124 – 137) smješta piščev latinski sonet u tradiciju talijanskih latinskih ili dvojezičnih soneta, pokušavajući otkriti koju li je pjesničku tradiciju Đurđević slijedio. Posljednji članak u *Tabuli* i jedini koji nije izložen na *Asistentskom danu* je članak Marka Ljubešića naslova »Glagoljica – znak hrvatske prepoznatljivosti« (138 – 148) koji pokušava utvrditi prepoznatljivost ovog hrvatskog pisma u svijetu i nudi prijedloge za podizanje svijesti o glagoljici u svrhu turističke promidžbe.

Časopis zaključuju popis suradnika (148) i Naputak autorima (149 – 152).

Robert Kurelić